

Kevin Veenstra, geboren op 02 mei 1985 in het ziekenhuis van Leiderdorp

Op mijn geboortedag luidde het weerbericht:

Het was verschrikkelijk slecht weer toen je geboren werd. Tijdens je geboorte had ik daare natuurlijk weinig besef van, maar daarna toen we allebei bij lagen te komen van de bevalling. Lag ik het buiten tegelijke regenen - hagelen - sneeuwen en stormen en dacht ik het is precies weer om in bed te liggen, maar eigenlijk voel te slecht voor de tijd van het jaar.

Ik heb mijn hele jeugd, tot ik op mijn 17de het huis uitging, gewoond op Punter 16 in Oude-Wetering.

Anekdot geschreven door mijn moeder toen ik 1 jaar oud was

Toen ik één jaar was kon ik zeggen:

mammamama

pappapapapa

du

Ik ging voor het eerst naar de kapper op:
dinsdag 5 november om ± half 10
1985

Gebeurtenissen en anecdotes
uit mijn eerste levensjaar

ben je 10 maanden was klom je als ik even niet goed opdokte
zo de trap al op. En voeren mocht ook niet meer zelf eten,
want dat deed m'n nichtje Nicky ook. Alleen je tanden kunnen
nog niet zo slot.

Je was ook een kampioen in vallen maar
weerhield je er niet van om hetzelfde meteen nog een keer
te proberen. Elf maanden en eindelijk
tandje. Een paar dagen voor je
verjaardag zette je je eerste stappen
een paar weken kon je alleen los
maar je valt nog wel heel veel elke
wel een nieuwe bult of snee ookbij
je bent een hardje, want je huilt
niet of nauwelijks als je valt. Op
je verjaardag was het heel mooi weer
het buiten gerinkel met slingers en al. Zelf
er niet zoveel aan. Pas toen iedereen weg was ben je
met je knuffels gaan spelen. Verder ben je best wel
of alleen snaaks kon je nog al eens spelen en
zijn ve allenaal wakker.

Anekdot geschreven door mijn moeder toen ik 2 jaar oud was

die fiets
kreeg ik
voor myn
verjaardag.

Toen ik twee jaar was kon ik zeggen: Ik tracht alles na te zeggen meestal luist dat wel al heb je erg veel moeite met de p en de g. Och ga je steeds meer zinnen maken.

Gebeurtenissen en anecdotes

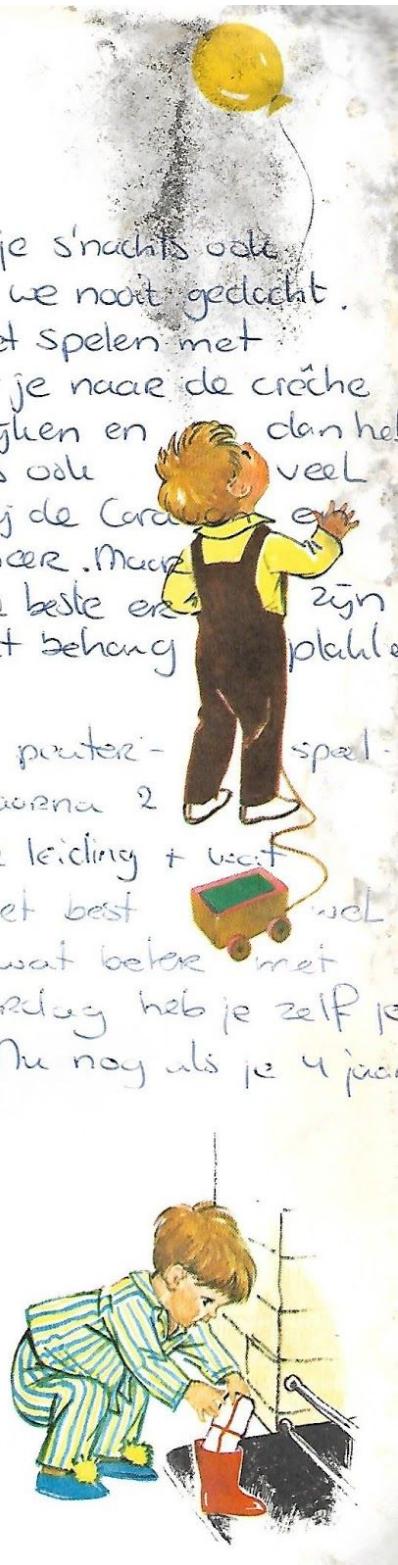
uit mijn tweede levensjaar Omdat je nog steeds niet doorsliep s'nachts hebben we na de vakantie (in de vakantie was je zo in de weer geweest s'nachts) slaapdruppels gehangen aan de huisarts. Maar nee hoor het hielp niets. Weer andere druppels gehangen Pa + Mie één weelje op de zolder en ja hoor eindelijk rust. Daarna nooit meer problemen meer gehad s'nachts had ik dat geweten!. Verder ben je overdag nog even druk en ondernemend als je eerste jaar. Vooral als er ander kinderen komen is er geen honden aan. Een paar weken voor je 2e verjaardag was je verdeg al zindelijk.

Anekdot geschreven door mijn moeder toen ik 3 jaar oud was

Geburtenissen en anecdotes
uit mijn derde levensjaar

een paar weken na je 2e verjaardag was je s'nachts oot
zindelijk dat het zo snel zou gaan hadden we nooit gedacht.
Hoe ouder je wordt hoe beter het gaat met spelen met
andere kinderen. Nu maar wachten tot je naar de crèche
kan. Verder kan jeuren tekenfilms kijken en dan heb
ik geen kind aan je. Deze vakantie was oot veel
beter dan vorig jaar je bleef aardig bij de Cora Foto's
smoregens was je oot niet zo vroeg meer. Maar
kattelwaad uithalen kun je nog als de beste er zijn
dogen bij dan kan ik je wel achter het behang plakken.

Sinds Januarije 1938 ga je naar de peuter- speel-
zaal eerst een ochtend in de week daarna 2
Na een paar goede gesprekken met de leiding + wat
deskundige hulp van het Riaj gaat het best wel
goed op school en kun je thuis ook wat beter met
andere kinderen spelen. Op je verjaardag heb je zelf je
kleine weggevoerd en dat gaat prima. Nu nog als je 4 jaar
wordt je spreken de deuren uit!!!

Anekdoten geschreven door mijn moeder toen ik 4 jaar oud was

Gebeurtenissen en anecdotes
uit mijn vierde levensjaar

Je was nog maar net 3 jaar of je zusje werd geboren. Je was er helemaal weg van al moeten we wel eens waarschuwen dat ze geen pop is. De belangstelling voor je zusje neemt steeds meer af. Je vindt haar wel aardig als ze maar niet aan je komt, daar moet je niets van hebben.

Op school ging het weer slecht, dus het ruzie weer zelfs dat alleen hulp niet zo erg dus ben je op drie gezet zonder kleurstof en er is verbetering. Ook zijn we met je naar een homeopathische art. gegaan waarvan je pilletjes hebt gehangen en zo kunnen we weer verder met je. Je kan best erg lief zijn, maar als je een van je buitens hebt is er geen kans met je te redden.

Nog een maand of 6 en dan ga je naar school. Ik hoop dat het daar betere gaat als op de vrije volgende week mag je één oefendag naar school om te kijken naar welke school je gaat, want dat weten we nog niet, omdat we vinden dat je speciale aandacht nodig hebt. Verder als je maar goed met je voorval kan spelen met anderen en heb je het prima naar je zin. Nog 1/2 week te gaan een aantal weken ben je van je speen erg goed van je. Want we hadden afgesproken dat je hem weg zou gooien op je verjaardag. Vaderdag wat een pech hein valt op het puntje bij Opa een gat in zijn arm naar de dokter 4 hechtingen.

Overtuiging

een anekdote over mij als 7 jarige, geschreven door mijn moeder voor deze culturele rugzak

Kevin moet een jaar of zeven zijn geweest toen de Pastoor langs kwam, omdat het tijd was voor de eerste heilige communie.

Wij hebben onze kinderen laten dopen, maar wel met de mogelijkheid dat ze later zelf kunnen kiezen of ze het geloof willen aanhouden.

We hadden nooit verwacht dat Kevin deze keuze al op zevenjarige leeftijd kon maken.

De Pastoor wilde graag een voorbereidend gesprek met Kevin. Toen Kevin gelijk al aangaf ik geloof er niet in wilde de pastoor hem even alleen spreken waarop wij (zijn vader en moeder) afdruipen naar boven.

Na ongeveer 20 minuten werden we weer naar beneden geroepen en had Kevin de Pastor ervan overtuigd dat het geloof niet voor hem was weggelegd.

Hij zei letterlijk na zo'n betoog kan ik niets anders aanraden dan hem geen heilige communie te laten doen.

Daarmee was het onderwerp geloof voor Kevin afgesloten.

p.s. Voor ons was het niet verrassend omdat Kevin op 5 jarige leeftijd zijn ouders al had overtuigd dat Sinterklaas niet kon bestaan

Thérèse van der Weijden.

Interview met mijn moeder

1. Wat ben je van mij?

Ik ben de moeder van Kevin.

2. Wat zou je noemen als belangrijkste aspect van mijn persoonlijkheid?

Leergierig

3. Als je mij met 3 woorden moet omschrijven, welke zijn dat dan?

opgewekt, behulpzaam, eerlijk

4. Hoe was ik als peuter (1-3 jaar) op het gebied van muziek, dans en drama?

Altijd vrolijk en niet uit het veld te slaan.

5. Hoe was ik als kleuter (4-6 jaar) op het gebied van muziek, dans en drama?

Altijd vrolijk en niet uit het veld te slaan.

6. Hoe was ik als schoolkind (7-12 jaar) op het gebied van muziek, dans en drama?

Kevin komt niet uit een muzikale familie hij had in die periode vooral iets met Judo en nog steeds vrolijk en niet uit het veld te slaan.

7. Hoe was ik als tiener (12-18 jaar) op het gebied van muziek, dans en drama?

Je muziekkeuze was voornamelijk niet eigentijds, maar zeer gevarieerd. Nog steeds vrolijk en niet uit het veld te slaan. Vrij makkelijke puber en zeer zelfstandig.

8. Hoe bracht ik als kleuter (4-6 jaar) mijn vrije tijd door?

Met uitdagende spelletjes en veel buiten.

9. Hoe bracht ik als schoolkind (7-12 jaar) mijn vrije tijd door?

Kevin leerde vrij gemakkelijk en had echt uitdaging nodig ook in zijn vrije tijd. waardoor het wel eens botste met vriendjes.

10. Hoe vind je dat ik veranderd ben ten opzichte van vroeger?

Kevin is het leven veel serieuzer gaan nemen en is echt betrokken bij alles wat er op de wereld gebeurt.

11. Als je mij met 3 woorden moet omschrijven, welke zijn dat dan?

Betrokken, serieus, opgewekt/humor.

12. Wat zijn mijn sterke en zwakke punten? Noem van beide 3

Sterke Punten:

Empathisch, attend, pragmatisch.

Zwakke punten:

te betrokken zijn en alles willen benoemen.

13. Wat zijn tradities binnen mijn familie?

Met Moederdag en kerst komen we bij elkaar en eten we met het hele gezin.

Wanneer moeder een rol heeft bij haar toneelvereniging komen de kinderen(en aanhang) altijd kijken.

14. Wat zou je mij willen meegeven voor de toekomst?

Volg je passie en ga daarin voor 100% dit zal je alles geven voor een gelukkige en mooie toekomst.

15. Wat denk je dat mij een goede leerkraacht maakt?

Ik denk dat je heel goed in staat bent om je eigen leergierigheid over te brengen op de jongste generatie en dit op z'n manier zal doen dat zij dit met beiden handen van jou zullen aannemen en er hun voordeel mee zullen doen.

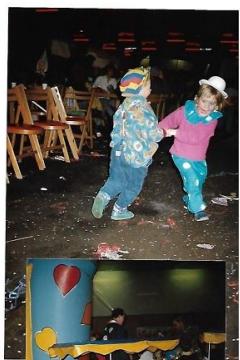
Tradities en culturele achtergrond:

Na het doorbladeren van de vele fotoalbums (die op zichzelf al gezien kunnen worden als traditie) zijn verjaardag- Sinterklaas- kerst- pasen- vader\moederdag en vakantie vieringen denk de belangrijkste traditie binnen mijn familie. Vooral mijn moeder vond het altijd belangrijk om dit thuis te vieren, meestal met alleen mijn ouders en mijn zusje maar soms ook met ooms en tantes. Omdat een foto meer zegt dan een 1000 woorden heb ik hiervan fotocollages gemaakt:

Carnaval 1988-1992

feb. 1988 Carnaval op de "mameef"

Carnaval
feb. 1989

CARNAVAL VELING
FEBRUARI 1990

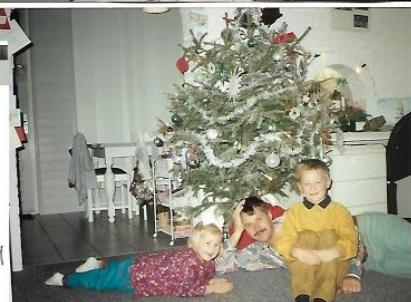
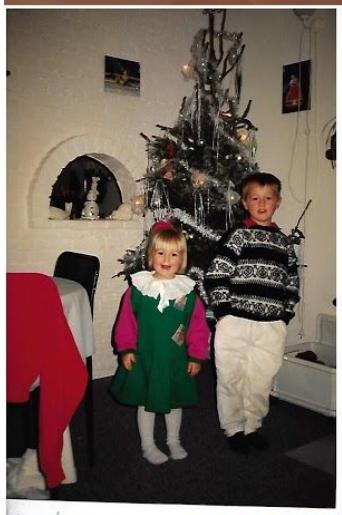
CARNAVAL FEBRUARI 1991

Carnaval feb 1992

Kerstmis 1985-1995

Kerst en
Oud en Nieuw
1993 / 1994

Sinterklaas 1988-1994

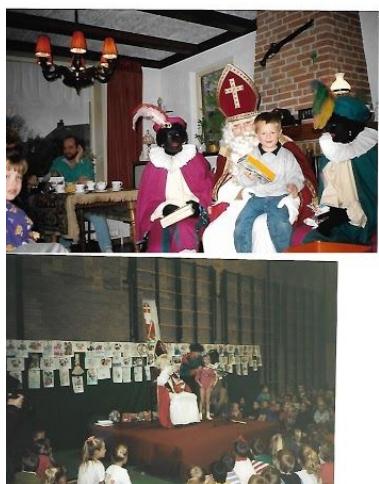
Sinterklaas 1988

Sinterklaas 1987

Sinterklaas 1989

Sinterklaas
in de Sporthal
5 dec 1991

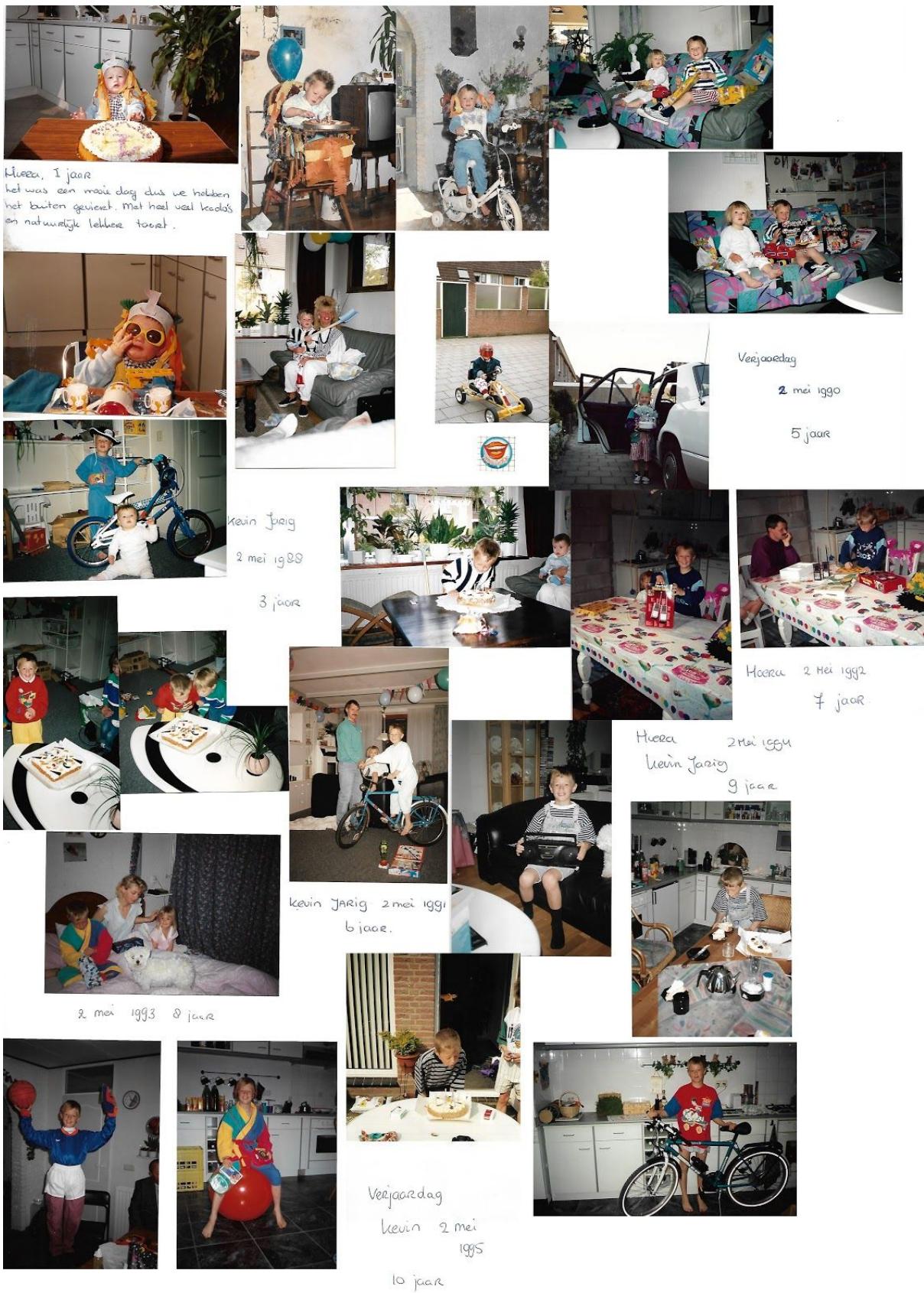
Stephan + ik.

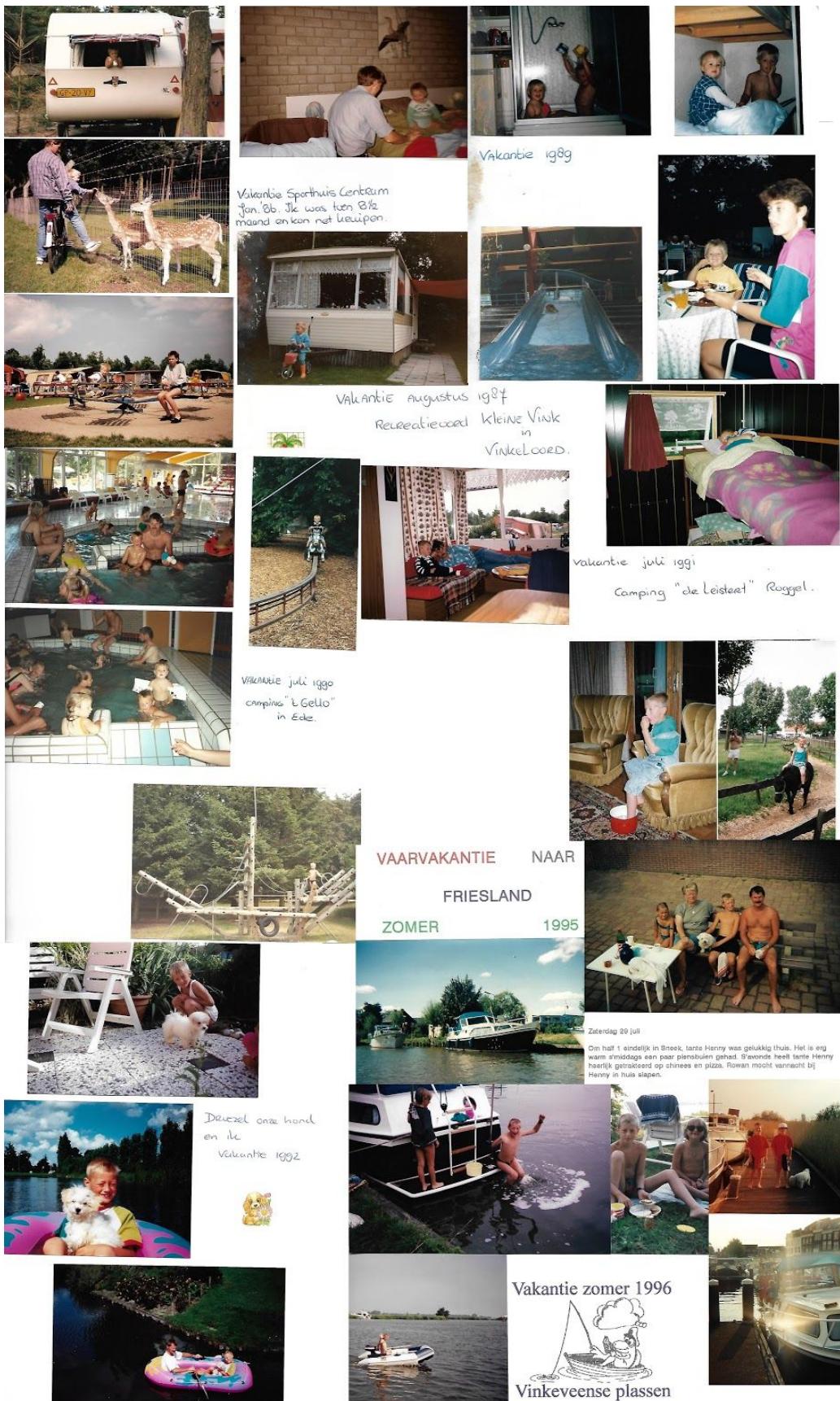
Sinterklaas
bij de Klentbank
dec 1993

Verjaardag 1986-1995

Vakantie 1986-1996

Deze sterke tradities wil ik ook bij mij op de basisschool met de kinderen uitgebreid gaan vieren, omdat ik hier hele fijne herinneringen aan heb.

Wat deed ik vroeger:

Naast school had ik altijd één vriend waar ik echt alles mee deed. Op de basisschool was dit Jimmy (zie de foto bij hobby's), waar ik ook mee op judo zat, de zoon van de oppasmoeder waar ik heen ging. Elke woensdagmiddag kwam ik thuis uit school en dan belde ik naar zijn huis om te vragen of hij vanmiddag weer wou spelen (dit kan zelfs gezien worden als een kleine traditie ;)). Op de middelbare school kwamen wij op 2 totaal verschillende scholen terecht en maakte we beide nieuwe vrienden en verwaterde die van ons.

Ik raakte al snel bevriend met Mark, die net als mij 12 km van school woonde en fietste. Met hem ben ik goede vrienden gebleven tot mijn 18de. Hierdoor heb ik samen met hem wat zeer belangrijke mijlpalen in mijn leven meegemaakt. Zoals samen uitgaan toen we 16 werden (toen mocht je nog alcohol kopen op je 16de ^_^), onze eerste echte relatie, het verliezen van onze maagdelijkheid. Ook hebben we van ons 15de tot 17de bij dezelfde supermarkt gewerkt als bijbaantje. Er mag gezegd worden dat met het samen elke dag fietsen, de hele week in dezelfde lessen te zitten op school, het werken bij de supermarkt 2 avonden en 1 zaterdag in de week en het samen uitgaan op zaterdagavond, dit een vriend was waar ik een zeer hechte band mee had. Toen hij 19 was en 2x een MBO opleiding had verkloot waren zijn ouders het zat, dit leidde tot veel spanning bij hem thuis, waardoor hij uiteindelijk bij zijn vader in Friesland is gaan wonen. Uiteindelijk is hij het leger in gegaan. We hebben nog een tijdje geprobeerd contact te houden, maar met hoe weinig tijd we beide hadden en door afstand verwaterde dit snel.

Ik ben hierna nog lang vrienden gebleven met zijn oudere broer, Ralph. Deze had geen interesse in uitgaan, maar intussen had ik een vaste relatie en had ik zelf het uitgaansleven ook achter mij gelaten. We werkte samen in dezelfde stad (den Haag), hij als technische dienst bij de Raad van State en ik als beveiliger bij het ministerie van Defensie, als ik dagdiensten had dan gingen we in de middag samen lunchen.

Samen met mijn destijds verloofde, Martine van Hattem, had ik al snel een huisjes boompje beestjes bestaan. In 2005 op mijn 20ste na een relatie van 5 jaar hadden Martine en ik een huis gekocht. En een jaar later waren we verloofd. 1,5 jaar later in de zomer van 2006 zouden we gaan trouwen, maar hoe meer deze datum dichterbij kwam hoe slechter het ging met onze relatie. We besefte ons dat we sinds we een relatie kregen op ons 15de, we nu als jongvolwassenen andere dingen wouden uit het leven. Na 3 dagen gepraat te hebben kwamen we tot de conclusie dat we nog wel van elkaar hielden, maar als we de bruiloft zouden doorzetten dat we uiteindelijk beiden heel erg ongelukkig zouden worden.

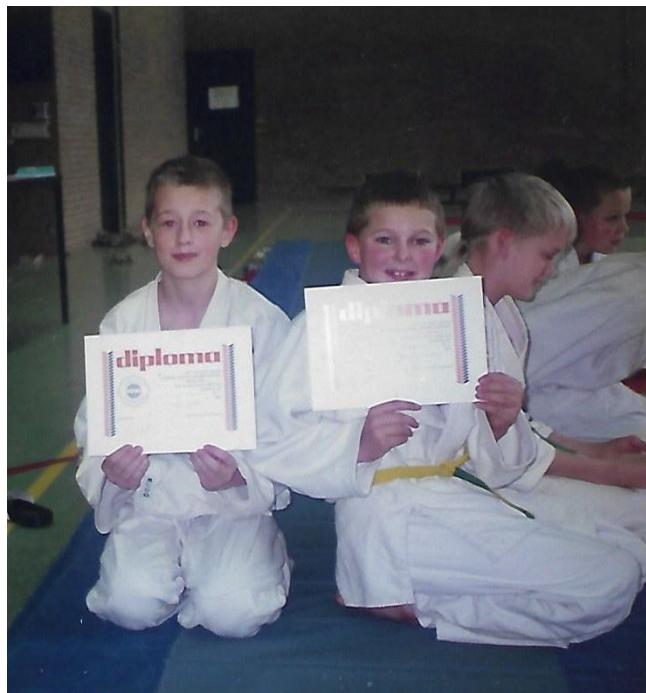
Hierna brak er een roerige tijd aan in mijn leven die 2 jaar duurde. Na de gezamenlijke conclusie niet de bruiloft voor te zetten ging zij een paar dagen naar haar ouders, omdat het teveel pijn deed samen thuis te zijn. Na 3 dagen kwam zij terug en vertelde ze mij, dat als we dan toch uit elkaar gingen dat ze dan zou proberen zoveel mogelijk geld van mij af te pakken bij het uit elkaar gaan. Dit heeft ze dan ook 2 jaar lang met een advocaat proberen te bewerkstellend. Ik kan nu meerdere A4'tjes vol typen met wat ze me allemaal geflikit heeft, maar ik denk dat het afdoende is om te vertellen dat ondanks de pijn die mij dit deed, dit ook voor mij een van de belangrijke positieve groeiprocessen was in mijn leven.

Omdat ik al zo jong een huisje boompje beestje bestaan had raakte ik op mijn 23ste opnieuw geïnteresseerd in het uitgaansleven. Via Djoekie, mijn later huisgenoot, maakte ik kennis met de GOA muziekscene. Dit is Psychedelische trance muziek die zijn oorsprong kent in het vissersplaatsje GOA in India in de jaren 70. Veel westerse jongeren reisde toen hier naar af voor het Idyllische leven en vrijheid die zij bij het einde van de jaren 60 hippie movement in het westen verloren waren. En een groot deel van mijn huidige vrienden heb ik ontmoet in deze GOA dans scene. En ondanks dat ik tegenwoordig bijna nooit meer naar dit soort feesten ga (Ik wordt er te oud voor :P) is er met de core groep een sterke band met deze vrienden gebleven en gaan we nog steeds met elkaar om. Park chillings, Ian party's, of met een groepje gezellig bij een van ons thuis

Hobbie:

Toen ik 10 jaar oud was hebben mijn ouders me op judo gezet, Om mij te helpen om te gaan met mijn ADHD. Dit was voor mij zeer fijn, omdat er enerzijds goed geluisterd moest worden naar de uitleg van de sensei en respect voor elkaar een groot onderdeel is van de sport, maar anderzijds kon ik hier lekker stoeien en mijn energie kwijt. Dit nam uiteindelijk in mijn tienerjaren een groot deel van mijn leven in. 3 avonden in de week was ik op de vereniging aanwezig. Waarbij ik vanaf mijn 15de ook de sensei hielp met de 2 groepen (leeftijden) onder mij les te geven. Ik ervaarde dit als zeer positief, vooral in contrast met andere sociale situaties waar er soms negatief op mij gereageerd werd vanwege mijn ADHD.

Het spelen van games was altijd al een onderdeel van mijn vrijetijdsbesteding, maar werd meer toen ik door onregelmatig werk in de beveiliging vanaf mijn 18de niet meer regelmatig naar de judovereniging kon gaan en uiteindelijk hierdoor helemaal gestopt was. Tevens kon ik nu ik fulltime werkte ook meer geld uitgeven aan games, consoles en uiteindelijk een super snelle PC. Gamen is voor mij de ultieme manier van ontspannen.

Muziek:

Toen ik jong was had het internet nog geen intrede gedaan (ik weet nog goed dat ik 14 jaar was en voor het eerst een MP3 downloaden in 20 minuten). Hierdoor waren de enige muziekinvloeden in mijn jongere jaren de radio en de CD collectie van mijn vader en dat is dan ook waar ik mee opgegroeid ben. Muziek als; the golden earing, ACDC, Genesis, Michael Jackson en Phil Collins. Verder heb ik altijd een voorliefde gehad voor muziek met humor er in van de smurfen rap CD's tot Weird Al Yankovic. Tegenwoordig luister ik vooral elektronische muziek en vooral de GOA scene, met al de psychedelische artwork.

Mooie ervaringen:

Ik had een suiker tante, Henny. Dit is een van de liefste mensen die ik ooit heb mogen kennen. Ondanks dat ze aan het andere kant van het land woonde, gingen we daar graag logeren wanneer mogelijk. In de zomer van 2000 na de laatste examens op de MAVO ben ik samen met Mark (mijn jeugdvriend) naar Friesland gefietst om daar te slapen. En als we daar geslapen hadden en we gingen weer naar huis, dan hing ze altijd de vlag uit.

Mijn reis door Portugal

Een van mijn andere mooie ervaringen was de heen en terugreis naar een Hippie festival in Portugal, Boom. Dit werd gegeven in een vallei 250 Km noordoost van Lissabon. Een vliegticket naar Lissabon was echter ruim honderd euro duurder dan vliegen naar Faro helemaal in het meest zuidelijke punt van Portugal (250 Km van Lissabon). Dus ben ik samen met mijn vriend Djoeke, en destijds huisgenoot naar Faro gevlogen.

en hebben we een geweldige reis gemaakt van 3 dagen en 2 nachten door Portugal heen. Waarbij we heen 2 nachten buiten in de openlucht geslapen hebben en terug ook weer een nacht. 1 nacht hebben we in een park geslapen naast het centraal station in Lissabon, met een geweldig uitzicht.

En de andere 2 nachten waren in een natuurpark aan de rand van Castelo Branco.

In totaal hebben we een reis van 500 Km gemaakt door Portugal heen. iets wat ik nooit meer zal vergeten! Het doorzettingsvermogen wat hiervoor nodig was is ook iets was ik in de klas kan gebruiken.

Rolmodellen:

Het eerste wat in mij opkomt is meester Rob van groep 6 van de z.m.o.k. School (Zeer Moeilijk Opvoedbare Kinderen) op de Dr. Leo Kannerschool.

Prof. Dr. Leo Kannerschool

Oegstgeest

Dit was de eerste leraar en persoon buiten mijn moeder om waardoor ik me echt begrepen voelde. Dit was iemand die echt gaf om de kinderen in zijn klas en meer mentor was dan leraar. Een van de meest dierbare herinneringen die ik heb van meester Rob was nadat ik stenen had gegooid in een van de bal speeltoestellen (een fiberglas octopus met een groot gat aan de bovenkant waar een bal in gegooid kon worden, die dan vervolgens random uit een van de armen weer naar buiten kwam). Dit had niets te maken met kattenkwaad of wat dan ook, maar gewoon een jongen van 10 met ADHD die zijn energie niet goed kwijt kon. Ik kreeg hier echter een flinke straf voor. Duizend keer de regel schrijven, ik zal geen stenen meer gooien op het schoolplein. Maar omdat ik geen kwaad in de zin had en me daardoor weer erg onbegrepen voelde weegde dit zwaar op mij. Na een gesprek met meester Rob hierover mocht ik van hem met zijn schoolpas het strafwerk kopiëren tot ik de regel duizend keer had. Ik voelde mij echt begrepen en op mijn gemak bij hem.

Meester Rob is tevens ook een van mijn meest pijnlijke herinneringen. Toen ik in groep 7 zat heeft hij een beroerte gehad waar hij nooit meer helemaal van hersteld is. Tijdens Sinterklaas in groep 8 kwam hij op school en in onze klas op bezoek. De man waar ik zo veel om gaf was veranderd in een kind van 4 die ook niet helemaal meer aanwezig was. Ik kan deze dag nog steeds voor me zien alsof het gisteren was...

Het tweede wat in mij opkomt is mijn leraar van groep 8 mr. Wolf. Ik had in deze tijd nog heel veel last van mijn ADHD en school was soms te makkelijk voor mij, wat er ook voor zorgde dat ik nog minder goed kon concentreren. Wat mr. Wolf deed was mij deel laten nemen aan de lessen als hulp leraar. Ik hielp kinderen die het niet begrepen 1 op 1 en zette de lessen klaar en ruimde deze na afloop ook weer op.

Mr. Wolf was zelf ook judo sensei en gaf als sportles ook judo op school. Ik zat toen al op judo waardoor ik de beste van de klas was en daardoor ook hierbij mocht helpen wat mij een zeer positief gevoel gaf.

Deze 2 leraren zijn een grote inspiratie voor de leraar die ik wil zijn.

Mijn 3rde en laatste rolmodel is Theo maassen. Het is moeilijk uit te leggen waar dit hem precies in zat. De beste uitleg is dat deze man een op zekere bleke, maar nuchtere kijk had op het leven die hij met humor bracht. En erg aansloot op mijn leven na de scheiding van Martine. Kort gezegd was het iemand waarmee ik mijzelf mee identificeerde.

Deze laatste kan niet echt gezien worden als rolmodel, omdat het geen persoon is, maar een tijd uit mijn leven was. Ondanks dat ik na mijn pubertijd voor een groot deel over mijn ADHD was heen gegroeid en ik als volwassen persoon hier beter mee kon omgaan. Gaf het mij soms nog wel problemen. In het kort gezegd miste ik nog wat tools om hier echt 100% mee om te gaan.

Toen ik op mijn 22ste alsnog het leger in ging bij de infanterie als onderofficier werd ik hiermee flink met me neus op de feiten gedrukt. Elke vrijdag hadden we een besprekking van de week en mocht ieder een positief en een negatief punt van de week geven. Van beide punten werd er daarna één uitgekozen om dieper op in te gaan. Aan het begin van de opleiding stond mijn naam vaak op het bord bij de negatieve punten. Maar al deze gesprekken waar er opbouwend kritiek werd gegeven (wat voor soort kritiek dan ook was voor mij heel moeilijk en zette dan ook altijd gelijk mijn hakken in het zand en kwam ik met allerlei soorten reden waardoor het niet mijn schuld was of niet zo was) gaf mij uiteindelijk wel die laatste tools die ik nodig had. Aan het einde van de opleiding was ik een meer volwassen en positiever persoon en kwam mijn naam zelfs onder de positieve punten te staan.

Wat doe ik nu:

Na het tot 2x toe proberen van het volgen van een interne opleiding tot hoofd beveiliging en dit tot 2x toe door de bedrijven waar ik destijds bij werkte in het water was gegooid had ik besloten om helemaal te gaan stoppen met werken en fulltime naar school te gaan voor de opleiding PABO. Ook mede omdat ik na 12 jaar als beveiliger ook het gevoel had alles eruit te hebben gehaald wat er uit te helen was qua persoonlijke groei en uitdaging. Na 3 jaar en hard werken voor de toelatingsexamens is dat uiteindelijk gelukt en is dat waar we nu zijn. Ik woon samen met mijn relatie van 3 jaar in een flat in Middelburg waar we een rustig leventje hebben. Naast school, stage en haar werk zitten we 's avonds graag samen op de bank of zitten we beide lekker te gamen in onze studeerkamer. In het weekend spreken we graag af met een van onze vrienden.

Wat is belangrijk voor mij:

Het eerste wat in mij opkomt is rechtvaardigheid. Dit klinkt misschien wat vreemd, maar ik kan er zeer slecht tegen als er, in mijn ogen, onrecht wordt gedaan tegen iemand. En dit kan van heel klein, bedrijven die je oplichten, tot grote oorlog dilemma's in het buitenland. Dit is ook de reden voor mij geweest dat ik in de eerste instantie bij het leger/politie wou. Ik vond bij de politie echter meer onrecht intern dan dat ze op straat oploste, dus dit heb ik na mijn stage bij de politie toen snel laten varen. Na een tijd in de beveiliging gezeten te hebben ben ik op mijn 23ste bij het leger in dienst gegaan met dezelfde gedachten. Ondanks dat het leger, en daarmee vooral het Nederlandse leger, een geweldige organisatie is. Kwam ik er wel achter dat de grootste ergernissen op uitzending zijn dat je vaak niet kan helpen hoe je wilt en vaak alleen maar kan toezien. Dit is voor mij dan ook de reden dat ik na de opleiding gestopt ben. Tevens had ik hier leren kennis maken het lesgeven wat gelijk klikte en dit was voor mijn gevoel ook de beste manier om een positieve invloed te hebben op het leven en de mensen er in.

Epiloog

Mijn verleden en de mensen waar ik mee in aanraking ben gekomen en de dingen die ik mee heb gemaakt. Niet alleen de blije en goede, maar ook de verdrietige en de slechte. Hebben mij gevormd tot de persoon die ik nu ben.

Ik heb niet altijd het idee gehad om leraar te worden, dus 2 van de meest belangrijkste mensen die de inspiratie vormen voor de leraar die ik wil zijn, waren dat destijds niet. Zij waren wel een steun en toeverlaat in mijn leven. Nu in retrospect vormen zij wel de basis voor de leraar die ik wil zijn. Niet alleen die man voor de klas die ze de benodigde stof oplegt, maar ook een coach en begeleider voor hun als persoon en individu in het leven.